SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 7 | JULI 1952 | 101. årg.

Præsident David O. McKay ankommer til Kastrup lufthavn lørdag den 14. juni 1952.

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR

JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 7 JULI 1952 101. årg.

SKANDINAVIENS STJERNE udkommer den 1. hver måned, og abonnementsprisen (incl. porto) er 8,50 kr. i Danmark og 1,75 $ i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 33338 til

Den danske missions hovedkontor, Priorvej 12, København F.

Edward H. Sørensen,
missionspræsident,
ansvarshavende red.

Mary Kaiser,
redaktør.

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Fra missionens præsidentskab ... 175
Præsident David O. McKays tale i København søndag aften den 15. juni ... 176
Præsident David O. McKays besøg i Danmark d. 14.-16. juni 1952 181
Tak ... 191
Søndagsskolen ... 191
Smuk mindegave overrakt til præsident David O. McKay ... 191
Distriktskonferencerne — foråret 1952 ... 192
Fra missionsmarken ... 193

Lykønskning.

„Stjernen"s læsere ønsker hermed missionspræsident Edward H. Sørensen og søster Minnie B. Sørensen hjertelig til lykke i anledning af solvbrylluppet søndag den 29. juni, og beder Gud velsigne Dem og Deres børn med lykke og glæde i fremtiden!

KLOSTERTRYKKERIET

Fra missionens præsidentskab.

Det er kun logisk at antage, at hvis vi tror på Kristus, vil vi også tro på hans ord. Ligeledes at de, som ikke tror på hans ord, i virkeligheden ikke anerkender ham, for han og hans lære er uadskillelige.

Af og til horer vi folk sige, ja, de har et vidnesbyrd og tror på Kristus, men så kan det siges, at i virkeligheden tror de ikke på Kristus, for de fornægter mange af hans lærdomme.

Mange af os har vidnesbyrd, nogle stærkere end andre, men til trods for de vidnesbyrd, vi modtager, er der nogle af vore medlemmer, som lever i dag, der forlader Kirken og mister troen. Besiddelsen af et vidnesbyrd garanterer ikke, at vi vil være trofaste til enden. Synd kan gribe ind, personlige ønsker, egenkærlighed og andre ting, som kan tilintetgøre troen og gudsfrygten, kan få os til at drage bort. Skønt vi har et fast vidnesbyrd i dag, vil det vidnesbyrd så altid være fast? Vil vi altid være helliget til vor Fader i himmelens arbejde?

Herren siger til os, at vi skal være trofaste lige til enden. Mænd er steget til store højder i Kirken, og så er de faldet, alt på grund af mangel på tro, alt på grund af mangel på lydighed, alt fordi de tillod andre interesser at føre dem bort fra den store sandhed, som var den kostelige perle.

Enhver af os, som har et vidnesbyrd i dag, må være sikker på, at vi holder dette vidnesbyrd brændende i vore hjerter. Den måde, vi kan gøre det på, er at være fuldstændig ydmyge og lydige mod budene gennem hele vort liv, at være trofaste og sande mod den store Kirke, som giver os vor lejlighed til frelse. Det betyder, at vi må holde de pagter, vi har indgået, fra vor dåb og frem i tiden, at vi er villige til at følge de inspirerede ledere, som Herren har givet os.

Vi må huske befalingen, „Søg først Guds rige og hans retfærdighed" og være villige til at gøre dette til vore dages ende.

Missionspræsidentskabet.

Præsident David O. McKays tale i København søndag aften den 15. juni.

Medens jeg lyttede til søster Sørensen og præsident Sørensen, nød jeg den åndens inderlighed, hvormed de talte til os, men „jeg kan ikke forstå dansk".

„Og den ånd skal gives jer ved troens bøn, og dersom I ikke modtager, skal I ikke undervise. Du skal ikke stjæle; den som stjæler og ikke vil omvende sig, skal kastes ud. Du skal ikke lyve, thi den, der lyver og ikke omvender sig, skal kastes ud. Du skal elske din hustru af hele dit hjerte og holde dig til hende og ingen anden. Du skal ikke tale ondt om din næste eller gøre ham nogen skade. Dersom du elsker mig, skal du tjene mig og holde alle mine bud". (Lære og Pagter 42: 14, 20, 21, 22, 27, 29).

Før jeg nærmere kommenterer disse praktiske forslag, som er givet til de hellige i de tidlige dage, ønsker jeg at komme med nogle få private bemærkninger. Dette er mit første besøg i København i 30 år, og at sige, at jeg er glad ved, hvad jeg har set i denne gren og mission, ville være et meget mildt udtryk for mine følelser. Vi vil altid huske den hjertelige velkomst, De gav os i lufthavnen i går. Min svigerdatter har allerede nævnt indtrykket af „Stars and Stripes", det amerikanske flag, og det danske flag, som vajede i vinden side om side, og de 200 stemmer, som stod og sang „Kom Hellige". Vi takker Dem igen for roserne, som De overrakte søstrene, og særlig den lille pige, som kom hen til mig, og i mine hænder lagde en buket ærteblomster. Jeg kender ikke hendes navn, men dette er „tak". Koncerten i går aftes var udsøgt. Næsten 500 var samlet i denne kirke, og de lyttede til et af de mest udsøgte programmer, som kan gives, med komponister som Morgan, Stephens, Wagner, Mozart, Chopin o. a. Koret, dobbelt-kvartetten, kvartetten, terzetten og særlig solisterne — når jeg siger det, er det ikke for at kritisere de andre —, sangsoloen og violinsoloen, var af højeste kvalitet. To ting vil jeg gerne særlig omtale i tilslutning til numrenes fortræffelighed. For det første — tilhørernes ærbødige holdning og fuldendte opmærksomhed. Og for det andet — tempoet, det rigtige tempo, som koret sang vore sange i. Medens jeg lyttede til sangen, blev jeg mindet om den udtalelse, at musik er den fjerde af det menneskelige hjertes store fornødenheder. For det første føde, for det andet husly, for det tredie klæder og for det fjerde — musik. Musik er sjælens fælles sprog. Vi vil gerne takke grenens og missionens medlemmer, herunder også missionærerne, for de smukke gaver, som vi fik i morges, og søster Petersen, som lagde et kærligt brev med nogle roser på trappen. Alt, hvad vi kan sige, er „mange tak".

Jeg læste fra Lære og Pagter nogle praktiske råd, givet af Profeten Joseph Smith til Kirkens medlemmer og særlig til dem, som er kaldet

til at undervise medlemmerne. Han nævnede visse svagheder hos mennesket, som bør indskrænkes i vore sammenkomster med hinanden. Ikke blot indskrænkes, men fuldstændig udelukkes fra vort liv. Som De husker, hentydede det til at stjæle, at lyve, ikke at holde tilstrækkeligt af vore hustruer, og at tale ondt om vor næste.

Disse og andre svagheder burde Kirkens medlemmer have begravet, da de gik i dåbens vande. Da Frelseren sagde: „Den som tror og bliver døbt, skal blive frelst", tænkte han på sjælens fornyelse og forandring. Og da han sagde til Nikodemus: „Uden et menneske bliver født igen, kan han ikke se Guds sige", og Nikodemus undrede sig over dette, sagde Frelseren: „Uden et menneske bliver født af vand og ånd, kan han ikke komme ind i Guds rige."

Lad os blot et øjeblik analysere dåbens betydning. Dåben har tre formål. For det første er det en befaling fra Gud. „Tilsted det nu således," sagde Jesus til Johannes Døberen, da Frelseren bad om at blive døbt, „thi således fuldkommes al retfærdighed." For det andet er det døren til Kirken. Således sagde Peter på Pinsefestens dag, da de råbte: „Mænd, brødre, hvad skal vi gøre", „Omvend eder, enhver af eder, og bliv døbt i Jesu Kristi navn til eders synders forladelse, og I skal modtage den Helligånds gave." Og det tredie formål er, at vi skal begrave det gamle menneske med alle dets svagheder, dets synder, så vi kan komme frem pånyt. Hvis vi bliver begravet i lighed med Kristus, således som Kristus kom frem fra graven, vil vi også vandre i et nyt liv. Nu, mine brødre og søstre, hvis vi blot kunne gøre dette i oprigtighed og mene det, vi gør, hvor helt anderledes ville vort liv blive. Hvis vi omvender os, og vi er bekymret over noget, vi har gjort, og vi virkelig omvender os, vil vi ønske at overvinde denne svaghed. I dåbens symbol begraver vi derfor det gamle menneske med al dets egenkærlighed, med dets fjendskab, dets misundelse, dets had til andre, og alle svaghederne antages at blive begravet, og når vi kommer op af vandgraven, så at sige, vil vi vandre i et nyt liv med den Helligånd som vor vejleder.

Tiden vil ikke tillade mig at tage alle disse svagheder op og sige, hvor meget bedre vort liv ville blive, hvis de var ude af vort liv. Men lad os blot et øjeblik betragte en: „Du skal ikke bære falsk vidnesbyrd mod din næste". Det betyder, at vi vil ikke sige ondt om vor næste, vi vil ikke finde fejl hos vor næste. Kan De tænke Dem nogen svaghed hos mennesket, der forårsager mere hjertesorg end denne lille svaghed? Ja, vi ser en eller anden ting, som vor nabo gør, og vi finder fejl ved det. Vi kritiserer — sommetider til skade og sommetider, så det knuser det menneskes hjerte, som vi finder fejl hos. Her er et eksempel. En kvinde, en fattig kvinde, gik en dag langs med Seine-floden i Frankrig. Hun bukkede sig ned og samlede noget op og puttede det op under sit sjal. En politibetjent, som havde lagt mærke til hendes handling, nærmede sig og sagde: „Hvad er det, De puttede op under Deres sjal?" I sine tanker mente han, at hun havde

fundet noget, der ikke tilhørte hende. „Lad mig se det," sagde han, og kvinden trak frem under sjalet et glasskår. „Jeg samlede det op, for måske kommer en eller anden lille barfodet dreng forbi og skærer sin fod." Miskendt! Det er et eksempel på, hvad vi meget ofte gør, når vi finder fejl hos vor næste.

Brødre og søstre, jeg kender intet i vort samfund, selv i vor Kirke, som skaber mere hjertesorg end det at finde fejl hos hinanden. Hvor jøderne og romerne miskendte vor Herre! Hvor de almindelige mennesker spottede Ham og kaldte Ham en hykler og fandt fejl hos Ham! Og det, at de fandt fejl hos ham, førte Ham til korset. Pilatus kunne ikke finde nogen fejl hos Ham, og prøvede at få dem til at lade Ham gå, for der var ingen fejl hos Ham, men de råbte: „Korsfæst Ham, korsfæst Ham." I dag vil De finde folk, som kritiserer og spotter Herrens værk. De vil finde mennesker, som fornægter Hans eksistens, ja selv Frelserens, og hvis de anerkender den kendsgerning, at Han engang levede, fornægter de Hans guddommelighed, og de betænker sig ikke på at miskende dem, som anerkender Ham som deres Herre og Frelser. Fornylig var der en meget kendt mand, som i kirkelige kredse omdelte et skrift, hvori han fordømte I unge mænd, som er her for at prædike fred og Jesu Kristi evangelium. Han kender det ikke, og vi vil være velvillige overfor ham på grund af hans uvidenhed. Hvor meget lykkeligere ville vi alle være, hvis vi så efter det gode i stedet for efter det dårlige hos andre. Det minder mig om en historie om en japansk filosof. Det skete i midten af det 18. århundrede, da japanerne var lukket ude fra resten af verden. En stor lærer for folket plejede at gå ud og studere naturen, og så gik han om aftenen ud til arbejderne og viste dem naturens skønheder, og hvorledes de fik tro på den gavn, de kunne have af naturen. En dag sagde en af arbejderne: „Vil du bringe mig en rose i aften, så jeg kan studere den lektie, du har givet." Og hans kammerat sagde: „Og vil du bringe mig en rødtjørnegren, som du omtalte i går aftes." Og netop da læreren var ved at gå ud af byens porte, nærmede en mand sig og sagde: „Vil du bringe mig en lilje, så jeg kan lære de lektier om renhed, som du gav." Om aftenen, da læreren vendte tilbage, var de tre mænd ved porten for at hilse på ham. Til den første gav han rosen, til den anden rødtjørnen, og til den tredje liljen. Pludselig sagde han med rosen: „Der er en torn på min rose," og den anden sagde: „Her er et vissent blad på min tjørnegren." Og den tredje sagde: „Og her er jord, der hænger ved rødderne på min lilje." „Lad os se," sagde filosofen, og han tog rosen fra den første, tjørnen fra den anden og liljen fra den tredje. Idet han tog tornen ud af rosen, rakte han den til den første. Han tog det visne blad fra rødtjørnen og gav det til den anden, og han tog jorden fra liljens rødder og lagde den i den tredjes hænder. Han holdt rosen, tjørnegrenen og liljen frem og sagde: „Hver af jer har fået det, der først tiltrak jer. *Du* så efter tornen og fandt den, *du* så efter det visne blad. Det var der —

jeg efterlod det med vilje. Det første, *du* bemærkede, var jorden på liljens rødder. I kan beholde tornen, det visne blad og jorden, for det tiltrak jer først. Jeg vil beholde rosen, rødtjørnen og liljen for den skønhed, jeg ser i dem."

Ja, vi kan se rosens torn eller et vissent blad, sommetider snavs i karakteren hos dem, som vi sommetider kommer sammen med, og vi kan finde fejl, ligesom vi trækker tornen ud, og tager det visne blad og snavset. Men, hvis vi er kærlige, kan vi også se rosen, og tjørnegrenen og liljen i de samme karakterer. Nu hører De ekkoet, når De lytter til Jesu ord „Dom ikke, at I ikke skulle dømmes. For med den dom, I dømmer, skal I dømmes igen. Og med hvad mål I måler, skal eder tilmåles." Og „Hvorfor ser du skæven i din broders øje, men bjælken i dit eget øje bliver du ikke var." Der er en meget smuk sang, som plejede at blive sunget i vor kirke, og jeg er ked af, at den ikke findes i de nye sangbøger. Den giver os dette budskab, som jeg synes er mest virkningsfuldt. Jeg foreslog præsident Sørensen, at vi skulle bruge den, og her er den.

Nej, tal ej ondt — et venligt ord
kan aldrig volde sorg og kval,
at sprede ud hver fejl, du så,
ej tegn er på en ædel sjæl.
Men ofte sår du bedre sæd,
ved kun det gode holde frem;
thi om kun lidet godt, du ved,
sig blot det bedste, som du kan.

Giv mig det hjerte, som kun vil
en andens fejl udvisket få.
Hvor kan vi være villig til
at gøre slægten lav og rå?
Nej, lad os nå et højere trin
og ej til sladder fæste lid,
med kærlighed din broder vind
og sig det bedste, som du ved

Ja, tal kun godt, dæk næstens skyld,
som du din egen ønsker gemt.
Hvis først du ser en andens synd,
vær først ej til at få den nævnt.
Thi livet er en stakket tid
og ingen ved, hvor kort dets spand
så lusk, den lille tid du har,
sig kun det bedste, som du kan.

Det var falske beskyldninger og sladder, der fik Profeten Joseph Smith til at vende tilbage over Mississippi-floden og drage til Carthage. Hans ædle hjerte ses imidlertid som i et glimt i det, han sagde ved den lejlighed: „Hvis mit liv ikke er af nogen værdi for mine venner, er det ikke af nogen værdi for mig. Jeg går som et lam til slagtebænken, men jeg er rolig som en sommermorgen Min samvittighed er ren overfor Gud og mennesker. Hvis de tager mit liv, dør

jeg som en uskyldig mand." Og dog blev han myrdet med koldt blod. De puttede ham i fængsel, — han, John Taylor, Willard Richards og hans egen broder Hyrum. Profeten sagde til Willard Richards: „Er du ikke bange for at blive her?" Og den store mand, som var veluddannet, og som var ven med og loyal overfor Profeten, sagde: „Broder Joseph, du bad mig ikke om at gå over floden med dig. Du bad mig ikke om at komme til Carthage med dig. Du bad mig ikke om at komme i fængsel med dig, men jeg vil sige dig, hvad jeg vil gøre — hvis de dømmer dig til at blive hængt for forræderi, vil jeg hænges i dit sted, og du kan gå fri." Hvilken loyalitet! — Denne ene mand, som så rosen, tjørnegrenen og liljen hos en stor mand, hvor andre kun så tornen, det visne blad eller jorden. Til Kirkens medlemmer foreslår og anbefaler vi som et sidste budskab til Dem — De, som er blevet døbt, bevar Deres medlemsskab i Kristi Kirke, føj til Deres tro dyd; til Deres dyd kundskab; til Deres kundskab afholdenhed; til Deres afholdenhed guddommelighed; til guddommelighed broderlig kærlighed; til broderlig kærlighed barmhjertighed. Men læg mærke til den forjættelse, der er givet, „hvis disse ting er i jer og rigeligt, vil de lede jer, og I skal aldrig blive golde eller ufrugtbare i kundskaben om Guds søn." Og at kende Gud og Jesus Kristus, hvem Gud har sendt, er evigt liv. Hvor vigtigt er det for os at overvinde de små ting i livet. Vi skal ændre vort liv, hæve os over det lave og blive værdige til at blive ledet af den Helligånd tilbage til Gud vor Fader. Det er det budskab, som Kirken giver til verden i dag. Hvilken vidunderlig verden ville det være, hvis mænd og kvinder, som nu er rede til at strides og stjæle og lyve, ville rive sig løs fra verdens goder og være villige til at tjene Kristus og leve i overensstemmelse med evangeliet. Mine venner, brødre og sostre, med mindre verden vil gøre det, — forandre sig fra de dyriske tilbøjeligheder og lidenskaber, ændre deres liv ved hjælp af evangeliets ånd -- vil der komme svære tider, for der er intet andet navn under himmelen, som er givet blandt menneskene, hvormed vi kan blive frelst undtagen vor Herre og Frelser Jesus Kristus. Så hold fast ved Deres tro på Gud foroven, og Deres tro på hans retfærdige sandhed. Det vil bringe Dem tilbage til Deres kære afdøde, som er gået forud. Det vil atter vække i andre hjerter ungdommens glæde, for troen er sjælens styrke, og mennesket går tilgrunde, hvis det mister den.

Farvel, mine kære venner, vi må forlade Dem i morgen for at besøge søskende i andre missioner. Lad mig forsikre Dem om, at når vi rejser med flyvemaskinen og forlader dette smukke land Danmark, vil vi tage med os kærlighed og kærlige minder om et af de mest udvalgte folk i hele landet. Gud velsigne Dem i Deres hjem. Må fred dvæle i Deres hjerter, og må glæderne ved vidnesbyrdet om sandheden og evangeliets guddommelighed forandre Deres liv, så andre, der ser Deres gode gerninger, kan blive ledet til at ære vor Fader i himmelen.

Jeg vil gerne bære mit vidnesbyrd til Dem, at jeg ved, disse principper er guddommelige, og at efterleve dem gør livet lykkeligere, gladere, gør familielivet yndigere og lykkeligere, får endog vanskeligheder til at synes mindre.

Må Guds fred altid dvæle i Deres hjerter, beder jeg i Jesu Kristi navn. Amen.

Præsident David O. McKays besøg i Danmark d. 14.-16. juni 1952.

Over to hundrede missionærer, søskende og venner var mødt op i Kastrup lufthavn, da flyvemaskinen fra Amsterdam ankom med præsident David O. McKay og hans familie. Særlig tilladelse blev givet til missionspræsident Edward H. Sørensen, søster Minnie B. Sørensen, 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Wm. M. Hansen, missionssekretær Kay L. Flinders samt fotograf „Stoffer" fra Odense til at komme helt ud til maskinen og tage imod præsident McKay, hans hustru, Emma Ray McKay, hans søn, David Lawrence McKay og hans svigerdatter, Mildred C. McKay. Da de var steget ud af maskinen og alle gik tværs over pladsen mod toldkontoret, sang missionærerne og søskende, der stod uden for indhegningen omkring flyvepladsen, under et stort dansk og et stort amerikanske flag, der vajede side om side. Præsident McKay blev bevæget stående, medens alle versene af „Kom Hellige" blev sunget, og vinkede bagefter til alle de forsamlede. Medens præsident McKay og hans familie gik gennem tolden, samledes alle i administrationsbygningen, og idet præsident McKay trådte ud fra toldkontoret, istemte vi „Hav tak for Profeten", som også gjorde et dybt indtryk, og i vore hjerter var en særlig tak til denne profet, som var kommet til Danmark. Om modtagelsen skrev en københavnsk avis: „Mormon-præsidenten fik en enestående modtagelse i lufthavnen — af flere hundrede danske og amerikanske mormoner. De sang to velkomstsange flerstemmigt, så de fuldstændig overdøvede højttalernes velkendte „Attention please", der annoncerer flyvemaskiners ankomst og afgang!" Præsident McKay gav sig efter modtagelsen tid til at trykke hver enkelt af os i hånden og sige nogle ord til os hver og blev derefter i præsident Sorensens bil sammen med sin familie kort til „Villaen", hvor de opholdt sig under hele besoget.

For de fleste medlemmer ude i missionerne vil det at se og høre vor Kirkes øverste præsident være en begivenhed, som kun vil indtræffe een gang i deres liv, og mange soskende fra hele missionen var da også kommet til København for ikke at gå glip af den store oplevelse, foruden at naturligvis alle missionærerne fra hele landet var kommet. Og desuden var der nogle svenske missionærer og søskende fra Malmø, Helsingborg, ja endda helt fra Stockholm.

Missionærer og søskende modtager præsident McKay med „Kom Hellige".

Præsident McKay kom til København fra Amsterdam lørdag den 14. juni kl. 13.10, og allerede samme aften indledtes de særlige festligheder, der var arrangeret i anledning af besøget, med en koncert. Næsten en time for koncerten skulle begynde, var salen allerede fuld, og mange måtte stå op. Da præsident McKay, hans hustru, hans søn og hans svigerdatter samt præsident Sørensen og søster Minnie B. Sørensen trådte ind, rejste alle sig op, medens de blev ført til deres pladser i salen mellem de øvrige tilhørere. Kvindelig hjælpeforening overrakte en buket blomster til søster Emma Ray McKay, og derefter indledtes koncerten med, at 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Ejnar Nielsen, bod velkommen og mindede om, at nøjagtig for 102 år siden, den 14. juni 1850, kom den første apostel, Erastus Snow, til Danmark, og nu havde vi atter en af Herrens apostle, Kirkens Profet, Seer og Åbenbarer og Præsident, i vor midte.

Københavns grens sangkor under ledelse af broder Einar Corelli og med broder Niels Henriksen som organist sang en række sange, og desuden medvirkede missionærkoret „Songs of the West", som endnu en gang glædede os med deres smukke sang. Fru Bergliot Salin sang „Alleluia" af Mozart med herr Chr. Petersen ved klaveret og med obligat violin ved broder Corelli, som senere også spillede en violinsolo „Londonderry Air" i Fritz Kreislers arrangement. Missionær Kenneth Johnson sang „The Holy City" med missionær Harold A. Larsen ved klaveret, og missionær Th. Skabelund spillede „Romance" af Sibelius.

Tilstede ved koncerten var ialt 488.

Søndag morgen den 15. juni begyndte møderne kl. 8,30 med et præstedomsmøde, som blev ledet af præsident Edward H. Sørensen. Efter åbningssangen „Kom alle I Guds mænd", bøn ved grensforstander Harry Petersen, København, og sangen „O sig, hvad er sandhed", spillede Missionær David Haldeman fra Aarhus en pianosolo, hvorefter præsident Sørensen talte på engelsk, idet han gav en rapport over tilstanden her i missionen. Der er fjorten grene i de fem distrikter, fuldt organiseret med alle de forskellige hjælpeorganisationer, det er muligt med det antal medlemmer, der findes i de pågældende grene. Han omtalte kort præstedommets lektier og deres formål, at give en fuld forståelse af præstedømmet (fra 1950 håndbogen, som nu er oversat). Han påmindede alle om til enhver tid at holde deres præstedomskald helligt. Præsident Ejnar Nielsen talte på dansk om nødvendigheden af at vise magten og styrken i Kirkens principper. 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Wm. M. Hansen, bar på engelsk sit vidnesbyrd om guddommeligheden af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Efter en sangsolo ved missionær Reuben L. Bingham fra Odense med missionær Harold A. Larsen fra Esbjerg ved klaveret, talte præsident McKay med præsident Sørensen som tolk om forskellen mellem guddommelig myndig-

hed og guddommelig myndighed ved direkte åbenbaring og illustrerede sin tale ved eksempler og sammenligninger. Efter sangen „Pris Gud" sluttede grensforstander Johannes A. Sørensen, Esbjerg, med bøn. Tilstede 155.

Søndag formiddag kl. 10.00 var salen igen stuvende fuld, da missionspræsident Edward H. Sørensen bød velkommen, og vi derefter alle sang „Hav tak for Profeten". Efter at tiden var overgivet til søndagsskolens forstander, broder Einar Corelli, blev der overrakt mørkerøde roser til søster Emma Ray McKay, præsidentens hustru, og til søster Mildred C. McKay, hans svigerdatter. Vi hørte derefter et lille program, som børnene udførte med frimodighed og dygtighed. Nogle af børnene sang solo, andre talte, og børnekoret sang. Endvidere hørte vi en dameterzet, som sang „En morgen så dejlig".

Præsident Sørensen udtalte en tak til søndagsskolen, og derefter overrakte han en mindegave fra den danske mission til præsident og søster McKay, bestående af et salt- og pebersæt i Georg Jensen sølv og en figur, høstpigen, i kgl. porcellæn. Præsident McKays søn og svigerdatter fik overrakt en sølvske.

Præsident Sørensen præsenterede derefter søster Mildred McKay, som er medlem af General-Hovedbestyrelsen for Primary. Søster Mildred McKay fik derefter lejlighed til at tale til os. Hun udtalte først sin tak til de danske søskende for den hjertelige velkomst, for de smukke blomster og for gaven, og talte derefter om, hvorledes børnene i Primary hospitalet i Salt Lake City holder søndagsskole ligesom børn i andre søndagsskoler. De syge børn bliver båret eller kørt til salen, og børnene udfører de opgaver, som deres evner tillader dem. Søster McKay talte derefter om det store privilegium at have fået lov til at rejse rundt sammen med præsident McKay og hans hustru. Til sidst bar søster McKay sit vidnesbyrd om evangeliets sandhed og bad Gud velsigne søskende i den danske mission.

Præsident McKays søn, David Lawrence McKay, talte derefter og bragte en hilsen fra General-Hovedbestyrelsen for Søndagsskolerne, hvor han er 2. rådgiver. Han takkede søskende og fortalte derefter en lille historie fra sin missionstid i den svejtsiske mission, hvor en søster, som var lam og kun kunne bevæge sig ved hjælp af rullestol, altid var til trøst og opmuntring for de andre medlemmer af Kirken, og vi kan alle drage en nyttig lære af denne syge søster.

Efter en violinsolo af broder Corelli præsenterede præsident Sørensen derefter præsident McKays hustru, søster Emma Ray McKay, og fortalte, at i et interview med Associated Press havde præsident McKay på et spørgsmål om, hvilken stilling præsidentens hustru indtog i Kirken, svaret, at hun havde en meget vigtig stilling, nemlig at passe præsidenten! Søster McKay holdt derefter en hjertelig tale, hvori hun først udtrykte sin store taknemmelighed over den hjertelige velkomst, de smukke gaver og de dejlige blomster. Hun havde fået et særligt indtryk af danskerne, som i modsætning til befolknin-

G. U. F.-STÆVNET
AARHUS 1952

Rådhuspladsen i Aarhus.

GENSIDIG UDDANNELSES FORENING's

UNGDOMS-STÆVNE

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige,

AARHUS

den 27., 28. og 29. juni 1952.

GENSIDIG UDDANNELSES FORENING

I

DEN DANSKE MISSION

Edward H. Sørensen, Missionspræsident.

Minnie B. Sørensen.

G. U. F.s HOVEDBESTYRELSE

Myles C. Jones.

John Boyd Nielsen.

Marva Sørensen.

Francille B. Hansen.

Almindelige instruktioner.

Møderne afholdes i kirkebygningen, Borupsgade 12, og Den Nye Haandværkerforening, Klostergade, Aarhus.

Hvert møde vil begynde præcis på det fastsatte tidspunkt.

Alle G. U. F. medlemmer bør være på deres pladser ti minutter før begyndelsen af hvert møde.

Alle håndbøger og andre G. U. F. materialer kan fås hos G. U. F.s hovedbestyrelse, Priorvej 12, København F., efter stævnet.

Torsdag aften, den 26. juni: Basketball-kamp.

FREDAG MORGEN, den 27. juni:

INDSKRIVNING
Kl. 7,00—9,00
Aarhus kirkebygning.

Indskrivning for dem, der har bedt om logi. Bestilling af madpakker til frokostpausen, lørdag den 28. juni kl. 12.00. Billetter sælges til Guld- og Grønt Bal.

MISSIONSUDFLUGT
Kl. 9.00—16.00
Silkeborg — Himmelbjerget.

Man kan ikke glemme sejlturen fra Silkeborg til Himmelbjerget. En skønnere sejltur er vanskeligt at opdrive. På denne strækning fejrer dansk natur sine største triumfer ..... man er i eventyrets land. Efter en times dejlig rejse når man Himmelbjerget. Turen op ad bjerget er ubeskrivelig med de prægtige lyngbakker til begge sider, og efter endt vandring har man endnu tilgode udsigten fra tårnet, som slår alle rekorder.

Priser:

A. Rundtur. — Fra Aarhus til Silkeborg med bus, fra Silkeborg til Himmelbjerget og retur til Silkeborg med båd, fra Silkeborg til Aarhus med bus. Kr. 10.00.

B. Enkelttur. — Fra Silkeborg til Himmelbjerget og retur til Silkeborg med båd, fra Silkeborg til Aarhus med bus. Kr. 8.00.

Hver enkelt må selv sørge for sin egen madpakke.

FREDAG MORGEN, den 27. juni:

Silkeborg — Himmelbjerget.

Plan:	Mødested: Aarhus Kirkebygning	Kl. 8.45
	Afgang fra Aarhus	Kl. 9.00
	Afsejling fra Silkeborg	Kl. 10.00
	Afsejling fra Himmelbjerget	Kl. 14.00
	Afgang fra Silkeborg	Kl. 15.00
	Ankomst til Aarhus	Kl. 16.00

FREDAG EFTERMIDDAG, den 27. juni:

INDSKRIVNING

Kl. 16.30—20.00

Aarhus Kirkebygning.

Indskrivning for dem, der har bedt om logi. Bestilling af madpakker til frokost-pausen, lørdag den 28. juni kl. 12.00. Billetter sælges til Guld- og Grønt Bal.

FREDAG AFTEN, den 27. juni:

Guld og Grønt Bal

Kl. 20.00

NY HAANDVÆRKERFORENING

Entré kr. 2.00.

Danse-orkester bestående af følgende missionærer:

Harold A. Larsen	Clifford J. Kindred
Rex C. Erickson	Reed L. Shepherd
Dwayne E. Larsen	Orval N. Skousen

Opvisning af:

Horsens—Vejle
Aalborg

— Forfriskninger kan købes —

LØRDAG MORGEN, den 28. juni:

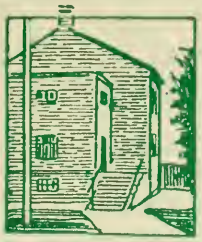

INDSKRIVNING FOR INDKVARTERING
Kl. 7.00—8.45
Aarhus Kirkebygning.

FÆLLES MØDE
Kl. 9.00
Aarhus Kirkebygning.
Leder: Ældste Myles C. Jones.

Åbningsprogram:

Åbningssang .... „Lad os stævne frem".
Bøn.
Sang ... ... „Højt op på bjergets top".
Valgsprog.
Bibelvers.
„Turistbesøg på Tempelpladsen" ... Aarhus gren.
Diskussion over åbningsprogrammer.
Demonstration af et hel-aftens program · Kobenhavns gren.
„Dersom du holder mine bud og holder ud indtil enden, skal du have evigt liv". (Lære og Pagter 14: 7).
Diskussion over hel-aftensprogrammer.
Musik ... ... „I Danmark er jeg født".
Aalborg dame-kor.
Bøn.

FROKOST-PAUSE
Kl. 12.00 13.00.

LØRDAG EFTERMIDDAG, den 28. juni:

FÆLLES MØDE
Kl. 13.00
Aarhus Kirkebygning.
Leder: Soster Francille B. Hansen.

Åbningssang ... ... „I verden trænges tapre mænd".
Bøn.
Musik .... „Ej svar endnu".
Duet fra Vejle.
Bemærkninger .... Missionspræsident Edward H. Sørensen.

LØRDAG EFTERMIDDAG, den 28. juni:

FÆLLES MØDE

Klassediskussioner:

1. G. U. F. bestyrelser ... ... Ældste Myles C. Jones.
2. Seniorklasse .... Missionspræsident Edward H. Sørensen.
3. M-Mænd og Gleanerklasse Søster Minnie B. Sørensen.
4. Mia Maid-klasse .... Søster Francille B. Hansen.
5. Spejderklasse ... ... Ældste John Boyd Nielsen.
6. Bikubeklasse ... ... Søster Marva Sørensen.

Slutningssang ... ... „Så sikker en grundvold".
Bøn.

SPECIELT MØDE
Kl. 15.00
Aarhus Kirkebygning.

Møde for:

G. U. F.s bestyrelser. Organister.
Sekretærer. Dirigenter.

LØRDAG AFTEN, den 28. juni:

FEST-AFTEN
Kl. 19.30
NY HAANDVÆRKERFORENING
Leder: Ældste John Boyd Nielsen.

Åbningssang .... „Vi glædes og frydes".
Bøn
Musik .... „Dette hus velsign, o, Gud".
Missionær-dobbeltkvartet.
Skuespil .... „Hvad huset formår".
Randers gren.
Pantomime .... Missionærer Howard Pedersen og LaMoine Anhder.
Musik .... Guitar og mundharpe.
Missionærer Reed Shepherd, Dennis Carlsen, Stanley Gudmundsen.
Hørespil .... „Forår".
Esbjerg gren.
Musik .... Piano-duet.
Missionærer Harold A. Larsen og Rex C. Erickson.
Musik .... Missionær-dobbeltkvartet.
Skuespil .... „Rosentræspianoet".
Odense gren.
Slutningssang... ... ... „The Lord bless you".
Missionær-blandet kor.

SØNDAG MORGEN, den 29. juni:

UNGDOMS-KONFERENCE

Kl. 10.00

NY HAANDVÆRKERFORENING

Leder: Søster Marva Sørensen.

Åbningssang ... ... „Zions ungdom".

Bøn

Sang ... ... „Mer Hellighed giv mig".
Odense damekor.

Præsentation af G. U. F.s valgsprog:
Ivan Jensen — Silkeborg
Ruth Jespersen — Kolding.
Inger Sørensen — Aalborg.

Musik .... „Lær mig at bede".
Odense damekor.

Syv nøgler til et brændende vidnesbyrd:

Ønskets nøgle	Werner Rønne, Randers.
Bønnens nøgle	Anna Kristensen, Hjørring.
Studiets nøgle	Bent Jensen, København.
Ydmyghedens nøgle	Katrina Sørensen, Vejle.
Omvendelsens nøgle	Jens Peder D. Sorensen, Randers.
Dåbens nøgle	Tove Knudsen, Odense.
Helligåndens nøgle	Ejnar D. Jensen, Horsens.

Musik ... ... „Mit vidnesbyrd".
Horsens damekor.

Aflægning af vidnesbyrd.

Slutningssang ... ... „Skal vi svigte vore pagter".

Bøn

SØNDAG AFTEN, den 29. juni:

UNGDOMS-KONFERENCE
Kl. 19.00
NY HAANDVÆRKERFORENING
Leder: Ældste Myles C. Jones.

Åbningssang .... „Gør hvad er ret".
Bøn
Musik .... „Bøn".
København damekorset.
Overrækkelse af Guld-Gleaner-nål til søster Anna Kovaltsenko, Herning.
Musik .... „Sagte og inderligt".
Horsens damekor.
Tale .... G. U. F.s præsident Myles C. Jones.
Musik .... „Brobyggeren".
Aarhus damekorset.
Tale .... Missionspræsident Edward H. Sørensen.
Slutningssang ... ... „Guds ånd som en ild".
Bøn.

Organisterne og dirigenterne, som leder forsamlingssangene under stævnet, er fra forskellige grene i den danske mission.

gen i de andre lande, de havde besøgt på deres rejse, og som havde været direkte indblandet i krigene, så glade, lykkelige og tilfredse ud. Derefter talte søster McKay om det store ansvar, søndagsskolens lærere og lærerinder har overfor børnene, og om den store indflydelse, de kan have på børnenes liv.

Til sidst talte præsident McKay, som først udtalte sin tak for den gæstfrihed og venlighed, som de alle havde mødt, og dernæst udtrykte sin beundring for de præstationer, børnene havde vist under søndagsskolens program. Præsident McKay fortalte derefter en oplevelse, han havde haft, da han for tredive år siden besøgte Danmark og var på rejse fra Aalborg til Aarhus. Medens han sad i kupeen og ventede på daværende missionspræsident John S. Hansen, kom en uniformeret kvinde ind i kupeen med sin spand og sin kost og gjorde rent, så der så pænt ud. Derefter gik hun, og lidt efter kom en uniformeret mand ind, og det så ud til, at han kom for at inspicere kvindens arbejde og var tilfreds. Efter at han var gået, kom præsident John S. Hansen ind i kupeen. Præsident McKay så, at der på væggen var et håndtag og spurgte, hvad det var. „Det er til en sovesofa," sagde præsident Hansen, og for at vise det, trak han i håndtaget, og en sovesofa kom frem. Men idet han trak den frem, fløj en mængde møl op, og de sværmede rundt i kupeen, hvorefter de atter satte sig til ro i deres skjulested i sovesofaen. Således kan man se, at udvendig var alt tilsyneladende rent og pænt, men bag væggen trivedes møllene, som kunne ødelægge toget. På samme måde går det med mange mennesker. De passer deres børn med ydre renlighed og giver dem, hvad de behøver, og hvis de får kighoste eller mæslinger, får de noget for det, så de kan blive raske. Men de sørger ikke for at opbygge børnenes karakter og give dem den rette opdragelse.

Præsident McKay fortalte derefter en anden historie om en admiral, hvis søn kom med ud at sejle som kahytsdreng på faderens skib. Sømændene på skibet lærte drengen, som kun var tolv år, at drikke spiritus, at bande og at spille kort, og drengen syntes, det var et dejligt liv, så da faderen spurgte ham, hvad han ville være, svarede han, at han ville være sømand og stå på kommandobroen som admiral ligesom sin fader. Da sagde faderen til ham, at med mindre han ville holde op med at drikke, bande og spille kort, ville det være umuligt for ham at nå sit mål, for man kan ikke have en drukken, bandende og kortspillende admiral på broen. Drengen tænkte sig om og lovede, at han ville aflægge sine dårlige vaner, så da sømændene næste gang ville overtale ham, sagde han „nej", og holdt fast ved det. — Mange år senere holdtes på Waldorf Astoria Hotel i New York en stor banket, hvor borgmestre, guvernører og senatorer var tilstede, til ære for en af Amerikas helte. Denne helt var admiral David Farragut, den samme, som havde lovet sig selv at ville blive en stor admiral som sin fader. Således ser vi, at hvad mennesket gør, vil bestemme hans liv og hans karakter.

Præsident McKay og familie modtages i lufthavnen.

Præsident McKay blandt tilhørerne ved koncerten.

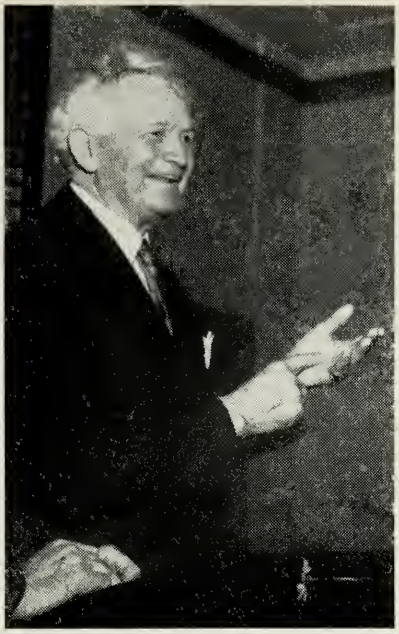

Præsident McKay taler under præstedømsmødet.

Præsident McKay taler søndag formiddag.

Præsident McKay og hans familie sammen med missionærerne i den danske mission 15. juni 1952.

Ankomst til lufthavnen.

„Hav tak for Profeten" synges.

Ved lufthavnen.

Under mødet søndag formiddag.

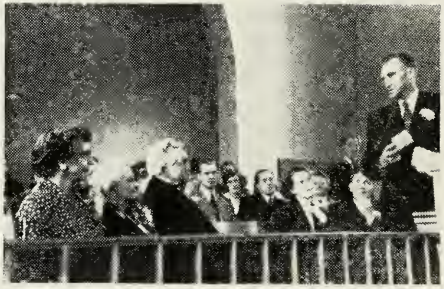

Mindegaven overrækkes.

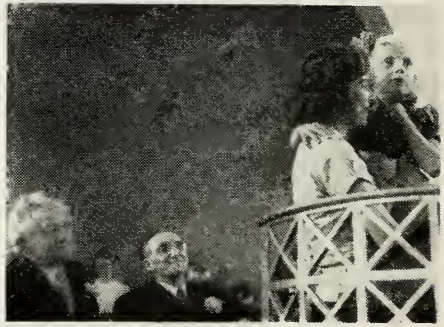

Under mødet søndag formiddag.

Efter at mødet var sluttet med „Vi glædes og frydes" og bøn ved 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Ejnar Nielsen, fik alle de tilstedeværende, som ikke i forvejen havde haft lejlighed til det i lufthavnen, lejlighed til at hilse på præsident McKay. — Tilstede 450.

Søndag eftermiddag kl. 14.00 afholdtes missionærmøde under ledelse af præsident Wm. M. Hansen. Efter at præsident Edward H. Sørensen og broder David Lawrence McKay havde haft lejlighed til at sige nogle ord, talte præsident McKay om missionærernes arbejde, om hvorledes de bliver udsendt i verden for at forkynde evangeliet, både ved deres eksempel og ved deres forskrifter. — Tilstede lidt over 100 missionærer.

Om aftenen kl. 19.00 samledes vi atter, og salen var om muligt endnu mere fyldt end om formiddagen. Ialt var der 550 tilstede. Præsident Sørensen bød atter velkommen, og mødet indledtes med, at forsamlingen stående sang „Kom Hellige", hvorefter koret sang „Messias han kommer". Efter bønnen og endnu en sang af koret talte søster Minnie B. Sørensen, som udtrykte sin store taknemmelighed over det privilegium og den store oplevelse, det var at have præsident McKay iblandt os, og indtrængende bad os lytte til de ord, han ville tale til os.

Derefter talte missionspræsident Edward H. Sørensen kort til os om, hvorledes vi kunne være klare over, hvor nødvendigt det var, at evangeliet for 102 år siden blev bragt til Danmark af Erastus Snow. Hvorledes det var nødvendigt, at præstedømmets magt og myndighed måtte gengives til jorden af Johannes Døberen og Peter, Jakob og Johannes til profeten Joseph Smith, og hvorledes denne myndighed gives videre til apostlene. Og da Erastus Snow var en af apostlene, bragte han præstedømmets magt og myndighed til Danmark.

Efter præsident Sørensens tale sang en dameterzet „Mit hjertes bøn", og derefter talte præsident McKay, hvis tale bringes i sin fulde ordlyd på side 176.

Efter præsident McKays tale, som gjorde et uforglemmeligt indtryk på os alle, bragte præsident Sørensen en tak til alle, hvorefter koret sang „Råb I klipper". Efter bøn ved præsident Ejnar Nielsen sang hele forsamlingen „Gud vær med dig, til vi ses igen", og spontant rejste alle sig op for at bringe vor øverste præsident dette sidste farvel for hans afrejse. Denne sang går os altid til hjertet, men aldrig har den været sunget med en sådan oprigtighed og inderlighed, som da vi sang den som en tak for det store privilegium, vi havde haft, at se og høre Kirkens Profet, Seer og Åbenbarer.

Under sit ophold fik præsident McKay og hans familie lejlighed til at se nogle af Københavns seværdigheder, hvoraf især Gefion-springvandet vakte beundring. Lørdag aften efter koncerten var præsidentfamilien sammen med præsident og søster Sørensen på et kort besøg i Tivoli og beundrede de smukke lys- og blomsterarrangementer. Og

mandag formiddag var præsident McKay, hans familie og præsident Sørensen og søster Sørensen en tur ad Strandvejen til Helsingør med besøg på Kronborg, og derefter ad Hovedvej nr. 3 gennem det smilende Nordsjælland tilbage til København. Præsident McKay udtalte sin store begejstring for den dejlige tur gennem det skønne Danmark.

Mandag eftermiddag kl. 13.50 samledes alle missionærerne og en stor skare søskende atter i Lufthavnen for at tage afsked med præsident McKay og hans familie. To af Kirkens medlemmer overrakte præsidenten en buket, bestående af røde roser, en rødtjørnegren og en hvid lilje, et symbol på, at præsidentens tale søndag aften havde gjort et dybt indtryk på tilhørerne.

For alle os, der overværede præsident David O. McKays besøg i København, var det den største oplevelse i vort liv, og vi vil aldrig glemme det.

TAK!

Vi vil gerne hermed bringe alle, som har hjulpet os med arrangementerne i anledning af præsident David O. McKays besøg, ved indkvartering, ved at deltage på programmerne med sang, musik eller tale, ved at vise på plads og omdele sange under møderne, ved opstilling af stole og bænke, ved højttaleranlæg, ved rengøring og havearbejde, ved blomster, eller på andre måder, en hjertelig tak!

Missionspræsidentskabet.

Smuk mindegave overrakt til præsident David O. McKay.

Under præsident McKays besøg i Danmark blev der overrakt en smuk gave fra missionærer og søskende i den danske mission til præsident og søster McKay, nemlig et salt- og pebersæt i Georg Jensen sterlingsølv og en figur, hostpigen, i kgl. porcellæn. Til broder og søster David Lawrence McKay blev der overrakt en sølvske med den danske krone.

Missionærer og søskende, som kunne ønske at yde et bidrag til mindegaven, bedes indbetale dette til grensforstanderen i Deres gren, eller indsende det direkte til Missionskontoret, Priorvej 12, København F. Postgiro 333.38.

Søndagsskolen.

Må vi være blandt de mange,
som kan værdig samles her,
og pånyt symboler nyde
på vor Herre Jesus kær.

(Nadververs juli—august).

Distriktskonferencerne — foråret 1952.

Esbjerg distrikt 3., 4. og 5. maj.

Konferencen indledtes lørdag aften med en meget smuk og vellykket koncert. Esbjerg grens sangkor under ledelse af ældste Rex Erickson og med ældste Harold Larsen som organist sang nogle smukke sange, afvekslende med kvartet, sekstet, solosang, klaversolo og -duet. Missionspræsident Edward H. Sørensen gav nogle bemærkninger og takkede de medvirkende for deres indsats. Det var en dejlig aften, hvor Guds ord blev forkyndt gennem sang og musik, og de tilstedeværende havde en udbytterig tid. Tilstede ca. 150.

Søndag morgen begyndtes kl. 8,30, hvor præstedømmet holdt møde under præsidium af missionspræsident Edward H. Sørensen, der gav forskellige instruktioner, og derefter talte 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Ejnar Nielsen angående Lære og Pagter. Tilstede 32.

Kvindelig hjælpeforening afholdt samtidig møde under ledelse af søster Minnie B. Sørensen, som gav søstrene gode råd og instruktioner. Derefter talte søstre fra distriktet smukt om åndelig udvikling, og endvidere sang "Syngende mødres kor". 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident William M. Hansen, takkede søstrene for deres arbejde i Kvindelig hjælpeforening. Tilstede 35.

I søndagsskolens møde kl. 10.00 udførte søndagsskoleklasserne først et program, hvor vi hørte forskellige taler og sange. Derefter blev tiden overgivet til missionspræsidenten, der kaldte mange missionærer og søskende op. Tilstede 90.

Umiddelbart efter søndagsskolen afholdtes et dejligt dåbsmøde, hvor 3 nye medlemmer blev døbt. Tilstede 48.

Kl. 14.30 afholdtes nadvermøde. Kirkens autoriteter blev opretholdt. Distriktspræsident Allen R. Mickelsen blev afløst, og ældste Vernon Hansen indsat som distriktspræsident. Derefter talte forskellige missionærer om standardværkernes fremkomst og indhold. Ældste Harold Larsen spillede en klaversolo. Tilstede 62.

Aftenens møde kl. 19.00 blev en vidunderlig oplevelse for de tilstedeværende. Først talte distriktspræsident Allen R. Mickelsen og derefter vor nye distriktspræsident Vernon Hansen. Præsident William M. Hansen talte smukt og inspirerende og bar sit vidnesbyrd. Derpå talte præsidet Ejnar Nielsen om Kristi genkomst, og til sidst talte missionspræsident Edward H. Sørensen gode og inspirerende ord om livet efter døden. Ind imellem talerne sang koret, en trio og en sekstet. Tilstede 103.

Konferencens møder var under præsidium af missionspræsident Edward H. Sørensen og under ledelse af distriktspræsident Allen R. Mickelsen.

Fra missionsmarken

Præsident og søster Sørensen besøger Bornholm.

I dagene 20. og 21. maj besøgte missionspræsident og søster Sørensen sammen med deres datter La Verle, distriktspræsident Robert Higginson og ældste Robert Breinholt, Bornholm. I de to dage fik de lejlighed til at besøge Kirkens venner og dem, der er særlig interesserede i evangeliet, og samtidig til at se sig lidt om på det smukke Bornholm.

Onsdag den 21. maj havde vi lejlighed til at afholde et vidunderligt møde i Ronne. Nitten personer var tilstede, og alle blev rigelig

Husmøde onsdag den 21. maj 1952 hos herr og fru Andreas Klemensen, Rønne.

belønnet for den tid, de tilbragte sammen. Ældste Robert Breinholt holdt en dejlig tale om myndighed, hvorefter missionspræsident Edward H. Sørensen talte om vor personlige pligt til at anerkende og adlyde Jesu Kristi Evangelium. Der er ingen tvivl om, at alle gik bort med en bedre forståelse af, hvad Herren venter af sine børn her på jorden.

Det er et stort privilegium, hver gang nogle af missionærerne fra København kan sejle til Bornholm for at besøge folk der. De møder en vidunderlig ånd og gæstfrihed, og glæder sig altid til den næste gang, de kan holde et lille møde med dem. *R. H.*

Silkeborg: Lørdag den 10. maj afholdtes i Silkeborg en vellykket bazar. Det var en dejlig aften med forskellig underholdning, som de tilstedeværende var meget begejstrede for, og derefter solgtes forskellige ting, som indbragte et godt beløb. Tilstede ca. 85.

Aa. P.

Randers: Broder Werner S. Rønne er indsat som grensforstander i Randers i stedet for broder Robert Arne Lassen, som er emigreret til Ameika.

Odense: Torsdag den 22. maj blev der holdt et friluftsmøde i forbindelse med en udflugt. Vi tog fra kirken kl. 13.30, og kom til Langesø dels på cykler, dels med tog. Da vi kom derned, legede vi forskellige lege, som spejderne arrangerede. Selve mødet begyndte kl. 16.30, det formede sig som en rekreationsaften i G. U. F. Det var dejligt at sidde ude i den frit natur og høre Guds ord. Efter mødet spiste vi og legede igen, til vi tog hjem efter en fornøjelig og lærerig tur.

H. R.

Randers: Torsdag den 22. maj foretog Randers G. U. F. en cykletur til skoven ved Fladbro. Først holdtes en skattejagt, så var der spisepause, hvorefter der blev leget forskellige lege. Turen blev ledet af søster Edith Christensen og broder Chr. Frandsen. Og vi tog hjem efter at have tilbragt en fornøjelig stund sammen i Guds herlige natur.

E. C.

DÅB

ESBJERG:

4. maj:

Anne Margrethe Ilskov Nielsen, døbt af ældste Ejnar Nielsen, håndspålæggelse af missionspræsident Edward H. Sørensen.

SILKEBORG:

3. maj:

Abildstrup Karl Peter Christian Bruun, døbt af ældste Allen R. Mickelsen, håndspålæggelse af samme.

Astrid Nielsen Bruun, døbt af ældste Allen R. Mickelsen, håndspålæggelse af ældste Harold Larsen.

ODENSE:

11. maj:

Karen Klokker Hansen, døbt af ældste H. Mervyn James, håndspålæggelse af ældste William E. Lund.

Kirsten Klokker Hansen, døbt af ældste Douglas Harmon, håndspålæggelse af ældste Richard Goldsberry.

1. juni:

Benno Robert Jørgensen, døbt af ældste Richard W. Goldsberry, håndspålæggelse af samme.

Mona Lykke Jørgensen, døbt af ældste Richard W. Goldsberry, håndspålæggelse af ældste Lavon Bingham.

HJØRRING:

27. april:

Kristine Marie Ovesen Madsen, døbt af ældste Dwayne E. Larsen, håndspålæggelse af samme.

Velsignelser:

Odense: 4. maj: Carl Christian Magnussen og Inge Jørgensen Magnussens tre sønner, Ole Cyril Magnussen, John Allan Magnussen og Jørgen Teddy Magnussen, velsignet af henholdsvis ældste H. Mervyn James, ældste Kay Petersen og ældste Arliss Jensen.

Ordinationer:

Esbjerg: 4. maj: Bent Sandholt Jensen ordineret til diakon af missionspræsident Edward H. Sørensen.

Carl Nielsen ordineret til diakon af ældste Keith S. Hone.

11. maj: Bruno Hugo Robert Naumann ordineret til diakon af ældste Niels Petersen.

Olfert Pedersen ordineret til præst af ældste Marcus Gregersen.

Aarhus: 20. april: Finn Arendt Thomsen ordineret til ældste af missionspræsident Edward H. Sørensen.

28. april: Leo Arnold Thomsen ordineret til lærer af ældste Lauritz Larsen.

Aalborg: 4. maj: Marinus Pedersen Madsen ordineret til lærer af ældste T. A. Madsen.

Bjarne Christensen ordineret til lærer af ældste Thorvald Therkildsen.

Evan Søndergaard Madsen ordineret til lærer af ældste Verner Andersen.

1. juni: Kristian Romanus Rasmussen ordineret til lærer af ældste Jay C. Mortensen.

Dødsfald:

Esbjerg: Den 9. maj dode broder Søren Lynskynd Pallesen, 67 år gammel. Æret være broder Pallesens minde!

Udelukkelser:

Aalborg: 24. april: Signe Amalie Christensen.

28. april: Holly Ingeborg Mariane Mogensen.

København: 17. marts: Henrik Konrad Dickman.
Carl Chr. Ahlburg.
Carl Knudsen Larsen.
Hilmer Heinrich Wahl.
Anna Kirstine Faaborg.
Børge Christensen.
Otto V. L. Magnussen.
Peter Poul Nielsen.
Hakon Lauridsen.
Lauritz Christiansen.
Yden Andersen Nielsen.
Julius Chr. Gustav Wahl.

24. marts: Gerhard Th. Jacob M. Landsvig.

Emigrationer:

København: Den 10. marts emigrerede Else Mabel Rasmussen til Canada.

Aalborg: Den 23. april emigrerede Anders Emil Sandberg, Thora Jacobine Therkildsen Sandberg og Reinholdt Fielding Sandberg til Salt Lake City, Utah.

Den 28. maj emigrerede Jytte Emmy Larsen til Provo, Utah.

Randers: Den 19. april emigrerede Robert Arne Frode Lassen, Edith Agnete Jacobsen Schmidt Lassen og Inge Maren Schmidt Lassen til Pocatello, Idaho.

Aarhus: Den 23. april emigrerede Ellen Eleonora Menke til Idaho Falls, Idaho.

Den 23. april emigrerede Jens Boye Jensen og Else Christensen Jensen til Salt Lake City, Utah.

Esbjerg: I marts måned emigrerede Olfert Albin Nagel, Anna Kirstine Voss Nagel og Kurt Voss Nagel til Calgary, Alberta, Canada.

I marts måned emigrerede Oda Olsen og Ralph Olsen til Salt Lake City, Utah.

Missionærforflyttelser:

16. maj: James O. Mason fra Odense til Aarhus.

19. maj: Theodore Skabelund fra Silkeborg til København.

Howard C. Petersen fra København til Silkeborg.

29. maj: Arden A. Vance fra Fredericia til Nyborg.

Arliss W. Jensen fra Nyborg til Odense.

Calvin E. Andersen fra Silkeborg til Aarhus.

Howard C. Petersen fra Silkeborg til København.

Allen R. Mickelsen fra Esbjerg til Aarhus.

1. juni: Herbert A. Rasmussen fra Sønderborg til Esbjerg.

Følgende by er blevet lukket af missionærerne:

Den 1. juni: *Sønderborg* — af ældste Roy R. Gibson og ældste Herbert A. Rasmussen.

Missionærafløsninger:

Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

28. maj: Delbert J. Seamons efter sidst at have arbejdet i København.

Gordon L. Andersen efter sidst at have arbejdet i København.

29. maj: Lynn W. Wilkes efter sidst at have arbejdet i Fredericia.

1. juni: Roy R. Gibson efter sidst at have arbejdet i Sønderborg.

Richard W. Goldsberry efter sidst at have arbejdet i Odense.

Theodor A. Madsen og Anna Martine Madsen efter sidst at have arbejdet i Aalborg.

5. juni: Robert W. Breinholt efter sidst at have arbejdet i København.